

Hälsning

FRÅN FÖRSAMLINGSFAKULTETEN

NR 3, 2011

Sommar- bibelskola!

Fakultetens dag, sid 4-5

Trogen mot Kristus i takt med tiden

Jag blev nyligen påmind om dessa ord som dåvarande biskopen i Göteborgs stift, Bo Giertz brukade inpränta i olika sammanhang. Det ligger en djup vishet i dessa ord.

Vi lever i en föränderlig värld med ständigt nya utmaningar, tankar, filosofier och levnadsmönster. Människor lever inte på samma sätt idag som de gjorde för bara några decennier sedan. Människor tänker inte på samma sätt i alla frågor hela tiden. Vi människor tar hela tiden intryck genom föräldrar, skola, kamrater, media o.s.v. Kulturen förändras och därmed förändras inte minst språket. Ord får helt eller delvis nya betydelser, nya ord tillkommer, andra slutar att användas.

I denna föränderliga värld är det inte alltid så enkelt att förvalta trons innehåll. Det räcker sällan med att bara upprepa vad tidigare generationer teologer och lärare sagt, hur rätt de än kan anses ha haft. Om budskapet inte når fram har vi ju inte nått hela vägen.

I detta finns en stor utmaning. För den som vill vara trogen Kristus finns å ena sidan risken att man stänger sig inne med dem som delar ens egna uppfattningar och traditioner. Man behöver då inte utmanas, inte formulera eller förklara sin tro. Man kan slå sig till ro med gamla ord och gamla böcker.

Den som följer med sin tid och tar till sig de nya tankarna, det nya språket och kulturen löper å andra sidan risken att formas av sin samtid på bekostnad av Skriften. Gammalmodiga tankar som kyrkan i tidigare generation lärt ut blir svåra eller upplev t.o.m. omöjliga att kommunicera i vår tid. Om samtidens människor uttrycker andra behov och ställer andra frågor än vad man gjorde förut, så måste det väl vara kyrkans uppgift att svara mot behoven och kunna ge svar på frågorna.

Här löper man risken att, i sin iver att leva i och tala in i sin egen tid, förändra och förvanska budskapet. När kulturen och språket förändras, när människornas existentiella frågor formuleras på nya sätt, när tillvarons *självklarheter* förändras är det stor risk att kyrkans budskap förändras i negativ riktning.

Av utmaningarna på missionsfälten har vi lärt oss att den kristna tron tar sig lite olika uttryck i olika kulturer. Ett missionsarbete utan kulturanalys riskerar att leda till en export av det egna landets kultur i stället för ett spridande av evangelium. Samtidigt är det oundvikligen så att den kristna tron utmanar alla former av mänsklig kultur. Missionärer strävar

därför efter att lära känna kulturen i landet för att kunna kommunicera evangeliet. Därmed påverkas givetvis kulturen, den kan inte vara neutral i relation till Guds ord.

För oss som lever och verkar i vårt eget land är den kulturella skillnaden mindre och risken för kulturkrockar är därmed också mindre. Likväl är problematiken för kyrkan likartad. Också i vårt eget land förändras kulturen ständigt. Nya subkulturer uppstår och formas av händelser och personer. Nya impulser kommer från andra länder o.s.v. Vi behöver därför göra återkommande kulturanalysen också av svensk kultur för att vi ska kunna fungera som kristen kyrka.

Omgivningen, kontexten dikterar i viss mån villkoren för allt arbete och för vårt sätt att tala och skriva. Ibland har man drivit detta långt och placerat kontexten som herre över teologin. Man menar att teologin egentligen inte innehåller några eviga sanningar utan att sanningen är beroende av kontexten och sammanhanget. Denna typ av kontextuella teologi är inte främmande för att beskriva frälsningen i termer av socio-ekonomisk befrielse eller jämlikhet mellan människor.

Den kristna kyrkan kan för den skull inte strunta i sin omgivning. Idealet torde vara att kyrkan bildar en sund motkultur i relation den omgivande. Inte en inåtvänd subkultur som vänder sig bort från omgivningen, utan en aktiv motkultur som påverkar omgivningen. Teologin innehåller eviga sanningar, sanningar som behöver komma till uttryck och formuleras i spänningen mellan traditionen (dem som gått före oss) och den samtida kulturen. Jud v. 3 talar om ”kampen för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga”. Tron, d.v.s. trons innehåll, det man tror på är inte under utveckling eller förändring.

I denna stora uppgift att förvalta evangeliet har kyrkan en stor utmaning. I det arbetet behövs både kyrkans vardag och den fördjupade teologiska reflektionen. Här ser Församlingsfakulteten en avgörande uppgift: att som församlingens fakultet utforska Skrifterna för att finna trons innehåll och tillsammans med församlingen formulera den i samtida kultur.

Johannes Hellberg
rektor

Hälsning är utgiven av

Församlingsfakulteten
Södra vägen 61
412 54 Göteborg

Tel: 031-778 35 40

Fax: 031-778 35 48

E-post: info@ffg.se

Hemsida: www.ffg.se

PlusGiro: 6 40 60-7

BankGiro: 622-5387

Ansvarig utgivare:

Johannes Hellberg

Redaktion:

Torbjörn Johansson (red.),

Jonatan Adahl (red.sekr.),

Jakob Appell

Rune Imberg

Toleransens fara

Toleransen har gjorts till en dygd i kyrkan idag. Ingen skall behöva ta illa upp. Om någon tar anstöt, har en annan uppfört sig illa. Orsaken till anstöt anses framför allt de präster vara som på ämbetets vägnar klandrar andra offentligt för falsk lära eller ogudaktigt leverne. Således sätter man numera likhetstecken mellan att orsaka anstöt och att göra någon ledsen. Men ursprungligen menades med anstöt att någon visade ett dåligt föredöme genom ett svårt avfall i lära och liv. Det skulle kyrkan och t.o.m. samhället slå ned på. På så sätt ville man bevara Guds välsignande närvaro i folket, upprätthålla respekten för lag och rätt i landet samt hindra att fördärvet och villfarelsen spreds vidare.

Ibland grundar man toleransen mycket skickligt och känslösamt på kärleken. Försvaret av den rätta läran anses som överdriven nitälskan. Och visst – trosstriden kan genom en trångsynt och överspänd andlighet leda till tråkiga resultat, till åtgärder som blir något av vår tids "svärdsmission". Trots dessa faror kan det aldrig accepteras, att man strider mot sanningen genom att vädja till kärleken. I kärlekens namn får man aldrig avstå från att offentligt bekänna sanningen, även om det skulle leda till oenighet och strid mitt i församlingen, där satan rasar med sina lögnandar och förvirrar även allvarliga kristna. För att riktigt kunna sjunga ut finner jag det visast att här låna Luthers text. Han skriver med anledning av Ps 94:1 ("Du hämndens Gud, o Herre, du hämndens Gud, träd fram i glans"):

"Hur kan David be Gud hämnas, när Kristus lär oss att välsigna dem som förbannar oss? Strider det inte mot kärleken att be om hämnd över dem, som

man borde önska och göra allt gott? Vi svarar: Tro och kärlek är två skilda ting. Tron fördrar inget, kärleken fördrar allt. Tron förbannar motståndaren, kärleken välsignar honom. Tron söker efter hämnd och straff, kärleken efter barmhärtighet och förlåtelse. När det alltså gäller tron och Guds ord, kommer inte mer tålmod i fråga utan nitälskan, vrede och klander. Så handlade även profeterna. I trossaker visade de inget tålmod eller barmhärtighet. Man måste alltså lära sig göra skillnad på Gud och människa, personen och saken. När t.ex. de ogudaktiga förföljer evangeliet, då rör det Gud och hans ord. Vi får då inte välsigna dem eller önska dem framgång. Annars kunde ju ingen stå emot falsk lära, vilket alltid innebär att man klandrar densamma. När man predikar mot villolära, skall man tvärtom göra allt man kan för att utplåna den, vilket kallas att förbanna i tron. Förr än tron skulle låta Guds ord utplånas och den falska läran bevaras, ville den låta hela skapelsen gå under, ty genom den falska läran förlorar man Gud själv."

Så lär alltså reformatorn. Utifrån egen erfarenhet tillägger han en annan gång, att när villoläran avslöjas, börjar satan tala om kärlek. Själafienden vet nämligen, att han inte förmår något mot sanningen. När talet om sanningen inte upphör utan fortgår, förlorar han till sist de själar han fångat och miss-handlat. Därför försöker djävulen i sin nöd förvirra människor och tala om kärleken som en ersättning för sanningen. Men må ingen fastna i hans gillrade snara. Må sanningen istället offentliggöras ännu klarare! Här duger ett gott råd jag hört: Låt oss vara fasta, men inte hårda.

Timo Laato
lektor i NT

Fakultetens dag 26 mars 2011

Församlingsfakulteten kombinerade den 26 mars sin sedvanliga Fakultetens dag med invigningen av de lokaler i gårdshuset, annexet, som man nu förfogar över. Renoveringen och flytten har kommit en bra bit på väg och intresserade deltagare fick tillfälle att besiktiga de nya lokalerna i två våningar. När den nya samlingslokalen fylldes av omkring 70 personer vid rektor Johannes Hellbergs inledande bibelförklaring över Ps 84 var det ändå på gränsen att alla fick plats.

Genom några miniseminarier, ledda av fakultetens lärare, fick deltagarna ta del av de olika sidor av undervisningen som möter FFG:s TU-studenter och Bibelskola Göteborg, vilka delar lokalerna. Man kunde välja två av fyra: Forskningschef och kyrkohistoriker Rune Imberg talade om *Martyrium och expansion – lärdomar från fornkyrkan*, lektor Torbjörn Johansson om *Det högsta goda*, missiologilärare Roland Gustafsson om *Mission: paulinsk missionsstrategi – mission-kyrka-relationer – aktuell missionsstatistik* och doktorand Daniel Johansson om *Jesus går på vattnet*.

Med utgångspunkt i Mark 6:45–52 redogjorde Daniel Johansson för såväl den bibliska som den antika bakgrunden till hur det kunde uppfattas att Jesus går på vattnet. I Gamla testamentet finns inga exempel på människor som går på vattnet. Israeliterna gick vid uttåget ur Egypten genom havet, men inte på vattnet. Den ende som övernaturligt färdas på vattnets yta i Gamla testamentet är Gud själv. I Job 9:8 läser vi att det är ”han som ensam spänner ut

himlarna och skrider fram över havets rygg” (jmf Hab 3:15). Särskilt tydlig blir parallellen till den grekiska översättningen av Job 9:8 där samma ord används om det Gud gör som Markus använder om Jesus.

I grekisk-romerska traditioner färdas en del av gudarna övernaturligt på vattnet. Havsguden Poseidon (eller Neptunus bland romarna) stiger upp i sin vagn och far fram över havet, medan hans söner går på vattnet. Likaså sades Herkules ha gått på vattnet, han som gällde för en halvgud. När Jesus går på vattnet gör han alltså vad bara Gud gör i Gamla testamentet och det bara gudarna kan enligt grekisk-romersk uppfattning.

En annan viktig bakgrund utgör den persiske stor-konungen Xerxes stordåd då han under en militär operation rent historiskt gick över Hellesponten från Mindre Asien till Europa. Han band dock ihop skepp så att de bildade en bro, som armén kunde gå över. För detta blev han mycket omtalad och jämfördes med Zeus själv.

Den romerske kejsaren Gaius Caligula som gjorde anspråk på att vara gudomlig gjorde år 40 om Xerxes storverk. I ett försök att dessutom överträffa honom valde han ut ett bredare sund och byggde en likadan bro. När han sedan for fram och tillbaka över den i sin vagn gjorde han narr av både gudarna och Xerxes. Och några av de vänner han hade med sig knuffade han i vattnet, så att de drucknade.

Caligulas bedrift var välkänd – den omtalas till och med av den judiske historieskrivaren Josephus – och många som hörde de kristna berätta vad Jesus

gjort noterade säkert kontrasten. Jesus gick på vattnet utan hjälp från ingenjörskonst, och han gjorde det för att rädda sina vänner som var i sjönöd.

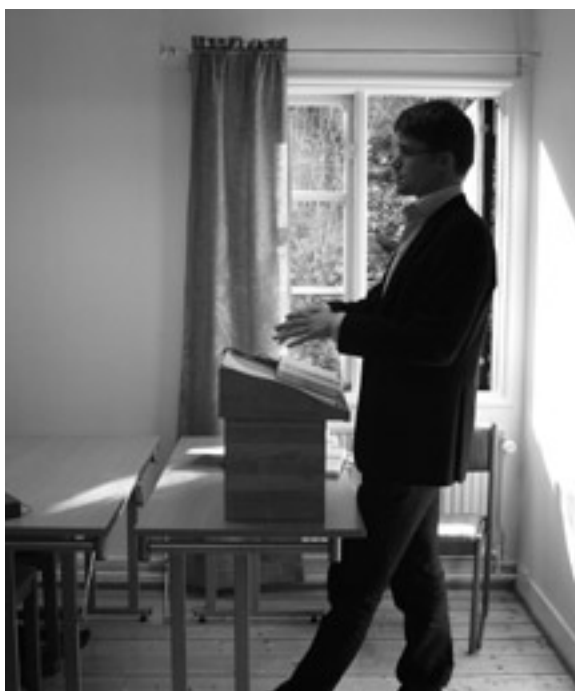
Daniel Johansson hade också dagens avslutande föreläsning. Där utgick han från Jesus-hymnen i Filipperbrevet 2:6–11. Här tillskrivs Jesus "namnet över alla namn", som gav rubriken för föreläsningen. Även Sv.ps. 137, strof 4, använder formuleringen.

Vilket namn är det då som avses? Daniel argumenterade för att det är JHWH, Guds eget namn. I vårt Gamla testamente anges det med hjälp av kapitäl, HERREN. Gud uppenbarade detta namn för Mose (2 Mos 3). Det andra av de tio buden talar om att inte missbruka detta namn. Hur allvarligt man såg på det illustreras av 3 Mos 24:10–16 som berättar om hur en man under ett bråk "smädar Namnet". Han döms därför att stenas. Men risken för missbruk tycks inte ha upphävt bruket av namnet under gammaltestamentlig tid. I Ruts bok 2:4, till exempel, ser vi hur Boas hälsar med orden "JHWH vare med er".

Så är det inte längre under Jesu tid. I de texter som hittats i Qumran finns olika exempel på hur man undviker att överhuvudtaget uttala Guds namn. Ofta ersatte man Gudsnamnet med ordet adonai, "Herre". I grekisktalande sammanhang blev det kyrios ("Herre") istället för JHWH. Hur allvarligt man såg på uttal av namnet vittnar en senare rabbinisk skrift som säger att den israelit som uttalar namnet inte blir frälst. Att döma av de källor vi har uttalades dock namnet av översteprästen åtminstone på den stora försoningsdagen (3 Mosebok 16).

Den höga ställning Guds namn hade visar sig också på andra sätt. I Psalmerna prisar man ofta både JHWH och hans namn, till exempel Ps 68:5: "Sjung till Guds ära, prisa hans namn! Vid tempelinvigningen talar kung Salomo om att templet är en boning för hans namn (1 Kung 8). Då är det inte så märkligt att man i rabbinisk litteratur ofta ersätter JHWH med enbart "namnet". Mot denna bakgrund är det ganska klart att namnet över alla namn som givits åt Jesus är Guds eget namn, JWHH. I Filipperbrevet 2:10 läser vi nu "att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden", och i vers 11, "alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herren", det vill säga JHWH. När det i vers 10 står Jesu namn syftar det inte på namnet Jesus utan på det namn han bär, nämligen JHWH.

Det gavs sedan exempel på hur det i Nya testamentet ibland talas om Jesu namn på ett sådant sätt att det måste syfta Gudsnamnet som Jesus äger. Till exempel nämndes Matteus 28:19, "Faderns och Sonens och den

helige Andes namn". "Namn" står här står i singular. Det är ett namn, namnet JHWH som delas av Fadern, Sonen och Anden. Och när det i Matt 10:22 står, "ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull" är problemet inte namnet Jesus, men bekännelsen, särskilt bland icke-troende judar, att Jesus äger gudsnamnet.

Vidare pekades det på en rad ställen som tillämpar texter från Gamla testamentet som innehåller namnet JHWH på Jesus. Alla de fyra evangelierna citerar Jesaja 40:3: "Bered väg för JHWH", vilket i evangelierna syftar på Jesus. På samma sätt då Petrus citerar Ps 34:9, "Smaka och se att Herren [JHWH] är god" (1 Pet 2:3) eller när Paulus citerar Joel 2:32: "Ty var och en som åkallar JHWH:s namn skall bli frälst" i Rom 10:13. Hymnen i Filipperbrevet 2 citerar inte men anspelar på Jesaja 45:23 där det med avseende på JHWH sägs: "För mig skall alla knän böja sig..."

Vad innebär då det att Jesus bär namnet YHWH? Jo, det uttrycker i princip samma sak som när man i den Nicenska trosbekännelsen bekänner om Sonen att han är av "samma väsen som Fadern". Ett namn, namnet över alla namn, JHWH, delas av Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Eftermiddagen förgylldes också av ett välorganiserat fika under en väl tilltagen rast, då gamla och nya bekanta – många tillresta långväga ifrån – fick tillfälle att umgås med varandra. Glädjen verkade vara allmän över de nya möjligheter, som detta erbjuder FFG.

Stefan Pehrson

Sommarbibelskola 2011

En möjlighet till kraftsamling! Tid: 8–12 augusti

Församlingsfakulteten och Kyrkliga Förbundets Unga inbjuder till en vecka med undervisning och gemenskap. Den är en möjlighet för dig som vill ta del av FFG:s utbud men som inte har tid eller råd att gå en heltidsutbildning, liksom för dig som vill prova och se om vår bibelskola eller teologiska utbildning är något för dig.

Innehåll

Morgonbönera leds av kyrkoherde **Jan-Erik Appell** som är kursens kaplan.

Erik Andersson, missionsföreståndare:
Bibeltimmar: *Första Petrusbrevet*

Bengt Birgersson, lärare i pastoralteologi:
I. *"Han lade i min mun en ny sång" (Psalt. 40)*
II. *Vad behöver en församling för att kunna leva ett fullödigt Kristus-liv?*

Johannes Hellberg, rektor, lärare i Gamla testamentet:
I. *Människohjärtat – tro, känsla, vilja och tanke*
II. *"Alla dessa offer" – om offren i Gamla testamentet*

Rune Imberg, lärare i kyrkohistoria:
I och II: Johanneiska teman

Torbjörn Johansson, lärare i systematisk teologi:
Linjer i aktuell teologi

Mattias Lindström, missionär i Peru
I. *Josef (1 Mos.)*
II. *Aktuellt från missionsfältet*

Praktisk info

Kursen är gratis! Veckan är tänkt som en helhet, men möjlighet att delta någon enstaka dag finns i mån av plats – vänligen ring för att få uppgift om detta.

Kaffe finns till självkostnadspris. Lunch ordnar man själv.

Anmälan: Antalet platser är begränsat. Anmäl Dig därför gärna i god tid. Anmälningar som görs före midsommar kommer att bekräftas. I mån av plats kan man sedan anmäla sig fram t.o.m. den 31 juli, men då kan vi ej bekräfta att det finns plats förrän i början av augusti.

Enklast är om anmälan görs per e-post: info@ffg.se

Den kan också skickas till Församlingsfakulteten i Göteborg, Södra vägen 61, 412 54 Göteborg.

Veckoschema

	mån 9/8	tis 10/8	ons 11/8	tor 12/8	fre 13/8
8.45–9.00		MORGONBÖN	MORGONBÖN	MORGONBÖN	MORGONBÖN
9.00–9.45		Bibelförkl: Erik Andersson	Bibelförkl: Erik Andersson	Bibelförkl: Erik Andersson	Bibelförkl: Erik Andersson
	KAFFE	KAFFE	KAFFE	KAFFE	KAFFE
10.15–12.00	Johannes Hellberg	Rune Imberg	Bengt Birgersson	Mattias Lindström	Johannes Hellberg
12.10–12.30	MIDDAGSBÖN	MIDDAGSBÖN	MIDDAGSBÖN	MIDDAGSBÖN	MIDDAGSBÖN
	LUNCH	LUNCH	LUNCH	LUNCH	LUNCH
14.00–15.45	Torbjörn Johansson	Bengt Birgersson	Rune Imberg	Mattias Lindström	
15.45–16.00	Avslutning	Avslutning	Avslutning	Avslutning	

Inbjudan till sponsring

Församlingsfakulteten bedriver teologisk forskning och undervisning med Bibel och bekännelse som grund och Guds rikes utbredande som mål.

Då Församlingsfakulteten inte får stats- eller landstingsbidrag för verksamheten är vi helt beroende av vad vi på andra sätt kan samla in. Vi vänder oss nu till Dig med erbjudande om att mot annonsplats sponsra tryckning och/eller utskick av vår tidning *Hälsning*. Vid sponsring av hela kostnaden erhåller ni annonsutrymme 70 mm trespalt (se s. 6 i http://ffg.se/images/stories/pdf/halsning/halsning3_10.pdf). Vid sponsring av halva kostnaden delas annonsutrymmet.

Annonserna kan bestå av logotyp med några förklarande rader, men också innehålla bild på någon specifik produkt. Annonserna inleds med texten "Detta nummer av *Hälsning* är sponsrat av" resp. "Tryckningen av detta nummer..." eller "Distributionen av detta nummer...". Vi hjälper gärna till att utforma annonsen om ni vill.

Vill ni annonsera utan att använda ordet sponsring är det också möjligt. Kontakta oss så kan vi enas om pris och utrymme.

Genom att sponsra *Hälsning* stöder ni en god sak samtidigt som ni får exponering för ert företag över hela riket. Det är även möjligt för företag eller privata att sponsra ett nummer av *Hälsning* anonymt.

Välkommen att höra av Dig!

Johannes Hellberg
rektor

Kära vänner!

Jag vill börja med att uttrycka min glädje och mitt tack till Gud över den respons vi upplevt på vår vädjan under vintern och våren. Det är uppmuntrande och trosstärkande att se att Gud förser oss med glada medarbetare och förebedjare.

Insamlingen under hösten gav inte alls vad vi behöver, men vårvintern har varit bättre. Vi har gjort några extra satsningar med utskick och vädjan om stöd och vi hoppas nu och ber att vi ska nå vårt insamlingsmål i budgeten. I skrivande stund ser det ljusare ut än tidigare, men vi är inte i mål än. Vi behöver fortfarande mer gåvor för att kunna avsluta läsåret med balanserat resultat.

Jag vädjar därför, som så ofta förr, om uthålligt stöd för vårt arbete. Vi ber Gud om att han ska förse oss, saken ligger i hans hand!

Gud välsigne er alla!

Johannes Hellberg
rektor

Ansökan till Bibelskola Göteborg fortfarande möjlig!

Sökande antas till bibelskolan i mån av plats.

Välkommen när vi drar igång augusti 2011!

Bibelkonferens 11-12 november 2011

Tema: rättfärdiggörelsen

Medverkande Stephen Westerholm, Canada m.fl.

Nya kontonummer

Vi har nu öppnat ett nytt plusgiro-konto och ett nytt bankgiro-konto i Församlingsfakultetens namn. Nu kommer det synas direkt att gåvan går till Församlingsfakulteten t.ex. vid internetbetalning. Det gamla plusgiro-numret kommer fungera tillsvidare parallellt med de nya. pg: 6 40 60-7, bg: 622-5387.

**Din gåva
behövs!**

Uppsatser

Under vårterminen skriver studenterna i TU 3 uppsatser. Ämnena är av olika karaktär beroende på vilken inriktning som studenterna läser. Det finns tre inriktningar att välja mellan: Exegetisk, Missionsvetenskaplig och Systematisk. Nedan följer exempel från alla tre inriktningarna, där studenterna kort berättar om sin uppsats.

Psalmsången är djupt grundad i den svenska kristenheten. I Svenska kyrkan har vi haft fyra officiella psalmböcker; 1696, 1819, 1937 och 1986 års psalmböcker. På grund av mitt stora intresse för psalmsång har jag i mitt uppsatsarbete valt att fördjupa mig i dessa psalmböcker. Fokus ligger på frågan om hur de psalmer, som finns med i alla fyra varianter har förändrats under årens lopp. Vilka förändringar har gjorts, när och varför har de uppkommit? Låt mig visa på ett exempel: psalm 175:3 i nuvarande psalmbok. Den versen lyfter fram hur

Jesu kors som försonat våra skulder skulle sättas mot frestarens makt. Men ser man i 1819/1937 års psalmböcker så saknas denna vers innehåll helt. I stället lyfts fram hur den nya dagen strålar så skönt för alla människor, ”för fromma och menlösa själar”. Den intressanta frågan blir vilken variant som återfinns i 1696. Det visar sig då, att Olov Hartman i 1986 års psalmbok nästan helt återgått till 1696 års psalmboks formulering. Således kan man se att i den nuvarande psalmboken finns fall, där psalmen inte ändrats bort från sin ursprungliga mening, utan istället har återfått den i den senaste psalmboken. Dessa intressanta frågor är det som jag får förmånen att arbeta med i min uppsats.

Simeon Appell

Jag har fått möjligheten att fördjupa mig i det exegetiska ämnet och därmed har jag fått studera båda Bibelns grundspråk, grekiska och hebreiska. Som uppsatsämne har jag valt att skriva om Gal. 6:2: ”Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag”, där fokus ligger på att förstå begreppet Kristi lag som

bara används två gånger i Nya testamentet och båda gångerna av Paulus. För att förstå versen rätt måste man ta hänsyn till hela Galaterbrevets argumentation i största allmänhet men också om lagen i synnerhet. Både vad den är och dess uppfyllande. Uppgiften är en utmaning, men samtidigt mycket berikande och stimulerande.

Niklas Antonsson

Med min uppsats försöker jag undersöka hur kyrkofäderna (före år 325) använde sig av, vad vi idag brukar kalla för missionsbefallningen i Matt 28:18–20. Jag ska även försöka ta reda på hur de initierade mission. Min tes är att kyrkofäderna inte använde sig av missionsbefallningen för att initiera missionen eller evangelisationen i den tidiga kyrkan. Jag tror att iver att nå människor för Kristus hade funnits även om vi inte hade haft en befallning till att mis-

sionera. Det handlar snarare om en iver fylld av tacksamhet, ansvarskänsla och en omsorg för de ännu icke nådda. Jag tror att det har skett en viss tolkningsförskjutning av textens egentliga innebörd, och menar att missionsbefallningen är en befallning till kyrkan och inte som den ofta utläggs idag, en befallning till varje enskild kristen. Enligt min mening är missionsbefallningen också en, vad man skulle kunna kalla en arbetsbeskrivning för Ordets ämbete, som Jesus instiftar och insätter de 12 till. Det är i denna riktning jag tror kyrkofäderna har använt Matt 28:18–20.

Henrik Vestergård

Jag går den missiologiska linjen och under detta läsår har vi läst en del om missionstrategier. Därför ska min uppsats handla om missionsstrategier i Peru. När man tänker på mission så tänker man ofta att det kräver mycket resurser både i fråga om pengar och missionärer. Men på senare år har man börjat ifrågasätta om det är en bra strategi att föra

in mycket pengar och missionärer i missionsländerna. Kanske gör missionärerna och pengarna att de lokala kristna blir passiva och beroende? Kanske skall vi låta de lokala kristna bygga upp en struktur som de själva har möjlighet att klara av ekonomiskt? Jag har i min uppsats tänkt jämföra Norsk Luthersk Missionssambands arbete i södra Peru med Evangelisk Luthersk Mission - Bibeltrogna Vänners arbete i norra Peru. Jag vill se vilken strategi de har använt och vad resultatet blivit.

Johanna Sundström